

иконѣ на Св. Димитрія, За това е трѣбвало тайнѣ. Защо-то въ онова врѣмя, въ мѣсто, какво-то що бѣ Цариградѣ, дѣто прѣданія-та за бѣснило-то на иконоборцы-ты правяхѣ живо обожаваніе на святы-ты иконы, държали быхѣ таково святотатство за злочинство, кое-то не бы ся опростило ни на самыя царь. Оттова Ясень много обикала и мѣдро работи, додѣто си избра отца Агапіа.

Отець Агапій бѣ срѣдни години чловѣкъ, добръ проповѣдникѣ, мѣдрѣ, и имахѣ го за святець; зашто-то нему ся явява то мати Божія, то Св. Димитрій, та чрѣзь неговы-ты уста подканяхѣ грѣшници-ты да ся исправятъ и покаѣжтъ. Св. Димитрій му ся явяваше особно, зашто-то отець Агапій бѣ старѣшина въ черквѣ-тѣ, въ койѣ-то образѣ-тѣ на Св. Димитрій правяше чудеса. Тья чудеса наистинѣ бѣхѣ голѣмы, святець-тѣ изцѣлѣваше болны и хромы. На нѣмы-ты повращаше говора, на глухы-ты слуха, на слѣпы-ты вида, изъ луды-ты изгонваше бѣса. Отець Агапій казваше, какво това е очевидна милость Божія и гърмѣше отъ амвола противъ лоши-ты работы. Трѣба да кажемъ, какво тья чудеса начиѣхѣ да стаятъ отъ това исто врѣмя, отъ кога-то отець Агапій влѣзе въ тѣѣ черквѣ; въ тогова гледахѣ небеснѣ милость, коя-то почиваше на него, и испърво тѣи направихѣ до толкосѣ голѣмо впечатленіе, щото ся прочу по всичко-то царство. Нѣ малко по малко свѣтъ-тѣ имѣ навикнѣ. Святець-тѣ не прѣстаняше да прави чудеса, само правовѣрни-ти прѣстаняхѣ да ся трупатъ на купове въ черковѣ и да приносятъ жъртвы подѣ иконѣ-тѣ. Навикнѣхѣ на чудеса-та, навикнѣхѣ и на отца Агапіа. Въ столицѣ-тѣ прѣстахѣ да говорятъ за тѣхѣ, и слава-та имѣ ся проносяше още само по провинціи-ты, отдѣто оттукѣ — оттамѣ довождахѣ болны, хромы и луды. Отець Агапій имѣ четеше молитвѣ и водеше гы подѣ чудотвориѣ-тѣ иконѣ. Отъ тѣхѣ единѣ оздра-